

ARCHIV R. JELÍNEK

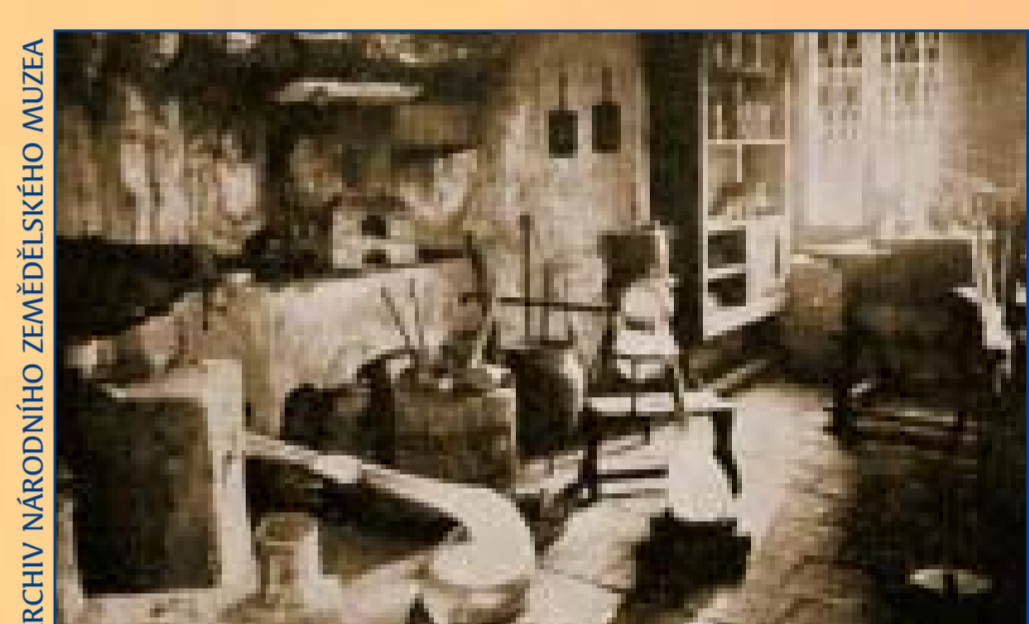
Panská pálenice

Nejstarší pálenice ve Vizovicích náležela šlechtickým majitelům vizovického panství. Založena byla koncem 16. století, nejstarší zmínka o ní je v panském urbáři z roku 1660. K rozvoji podniku došlo zejména za hraběte Prokopa Gervase Gollena na začátku 18. století. Pálenice zásobovala panské šenky na celém panství pálenkami z piva a vína, v menší míře také z obilí. Rozmach výroby slivovice a ovocných destilátů se datuje od roku 1804, kdy státní úřady začaly vypisovat prémie na pálení slivovice, aby tak omezily neúměrně vysokou spotřebu obilí (pálení žitné). Význam podniku nadále rostl, podle údajů z roku 1843 se jednalo o jednu z největších pálenic v kraji, která zásobovala také cizí kupce. Vrchnost neprovozovala pálenici sama, ale dávala ji do nájmu. Jedním z obratných nájemců byl Mojžiš Strassmann (před 1825 – 1842). Poslední nájemce Aron Eichen podnik v roce 1859 koupil od barona Filipa Stillfrieda, a zahájil tak éru soukromého podnikání v oboru. Pálenici vlastnil do roku 1888. Po krátké epizodě majitele Šimona Frische (1888 – 1895) kupuje podnik Karel Singer, který jej za první republiky dovedl k domácí i mezinárodní slávě.

Estate distillery

The oldest distillery in Vizovice belonged to the aristocratic family which owned the Vizovice estate. The distillery was founded at the end of the 16th century, and was first documented in estate records in 1660. Production was expanded significantly during the reign of Count Prokop Gervas Gollen in the early 18th century. The distillery supplied inns throughout the estate with spirits made from beer and wine, as well as smaller quantities of grain spirits. The production of slivovice and fruit brandies began in 1804, when the authorities introduced a system of bonuses to encourage the distillation of slivovice in order to reduce the excessive consumption of grain by distillers (the grain was used in making rye spirits). The business continued to grow, and according to data from 1843 the distillery was one of the largest in the region and also supplied merchants from outside the estate. The business was not managed directly by the estate; instead it was leased to managers. A particularly capable manager was Moses Strassmann, who led the distillery between 1825 and 1842. In 1859 the last leaseholder, Aaron Eichen, bought the distillery from Baron Filip Stillfried and ushered in a new era of private enterprise; he remained the owner until 1888. After a short period of ownership by Simon Frisch (from 1888 to 1895) the distillery was purchased by Karel Singer, who built it up into a nationally and internationally renowned company between the two world wars.

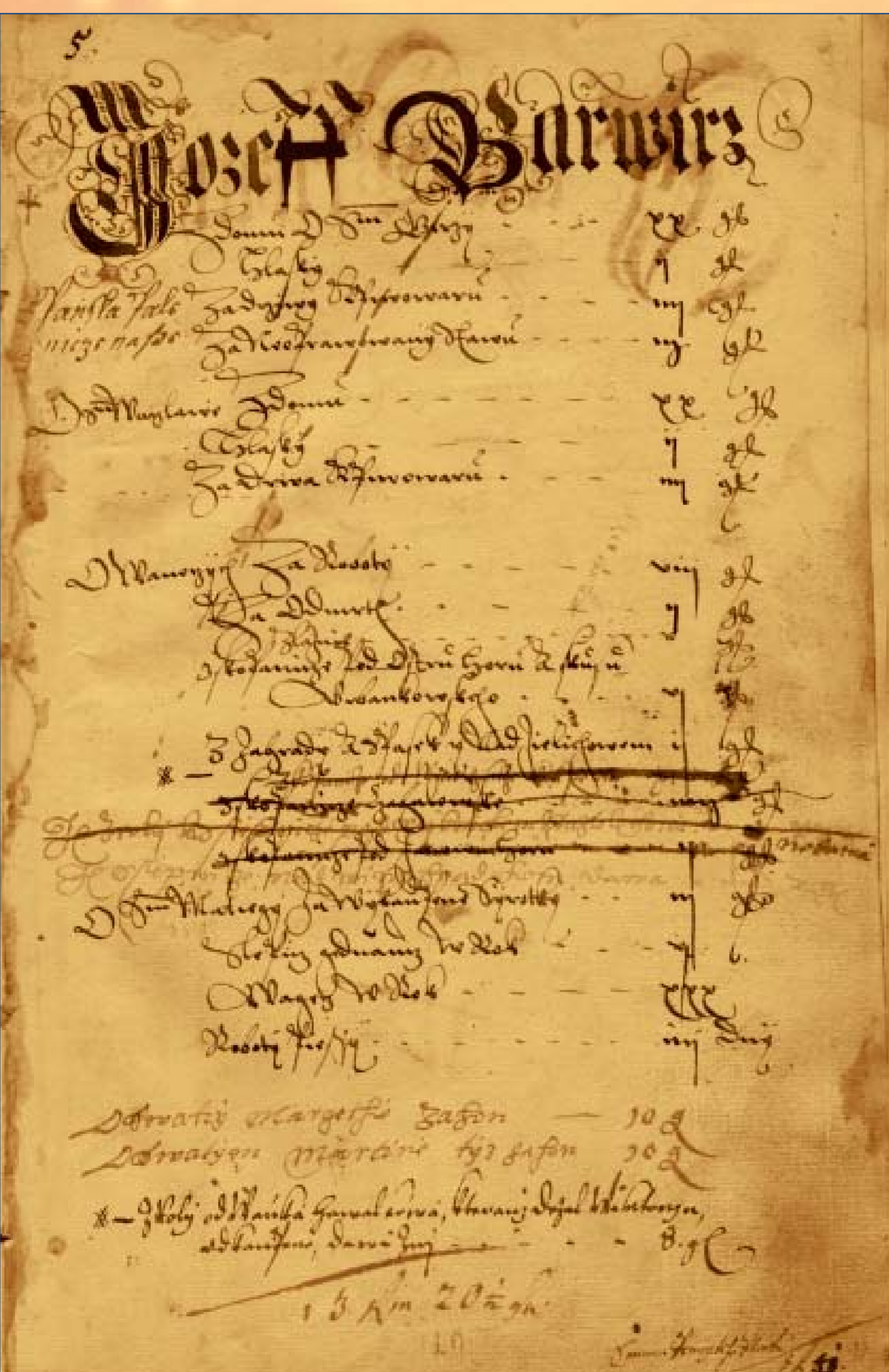
ARCHIV NÁRODNÍHO ZEMĚDĚLSKÉHO MUIZEJA

La distillerie seigneuriale

La plus ancienne distillerie à Vizovice appartenait aux propriétaires nobles des terres seigneuriales à Vizovice. Elle a été créée à la fin du 16ème siècle, la plus ancienne mention de la distillerie dans la chronique seigneuriale date de l'année 1660. L'entreprise a surtout connu un essor au temps de Prokop Gervas Gollen au début du 18ème siècle.

La distillerie a approvisionné des auberges seigneuriales en eaux-de-vie de vin et de bière, dans une moindre mesure également en eau-de-vie de blé. Le développement de la production de l'eau-de-vie de prune et des distillats de fruits remonte à l'année 1804, lorsque les autorités publiques ont commencé à accorder des primes concernant la distillation de l'eau-de-vie de prune afin de limiter une consommation très élevée du blé (distillation de l'eau-de-vie-de grain). L'importance de l'entreprise a continué à accroître, selon les données de l'année 1843, il s'agissait de l'une des plus grandes distilleries dans la région, laquelle approvisionnait aussi des marchands étrangers. La seigneurie n'a pas elle-même exploité la distillerie, mais elle l'a mise en location. L'un des locataires habiles était Mojžiš Strassmann (avant 1825 – 1842). En 1859, le dernier locataire, Aron Eichen, a acheté l'entreprise du baron Filip Stillfried et a ainsi commencé l'ère de la libre entreprise dans la spécialité. Il a possédé la distillerie jusqu'en 1888. Après un court épisode du propriétaire Šimon Frisch (1888 – 1895), Karel Singer a acheté l'entreprise, laquelle a contribué à sa renommée nationale et internationale pendant la première république (1918 – 1938).

ARCHIV R. JELÍNEK

ARCHIV R. JELÍNEK

PRŮMYSLOVÁ VÝROBA SLIVOVICE A JEJÍ CESTA DO SVĚTA

První vizovická pálenice Karla Singra

Koupí tzv. „panské“ pálenice v roce 1895 získal Karel Singer podnik staleté tradice a značné kapacity, který nazval „První vizovickou pálenicí Karla Singra.“ Tato pálenice obdržela již v roce 1900 medaili na výstavě v Paříži a i přes nástup konkurenčních firem si jak na sklonku monarchie, tak za první republiky udržela vedoucí pozici ve městě. Singrova „valašská slivovice“ a „medicinální jalovcová borovička“ měly zvuk v celém předválečném Československu a od 30. let i v zahraničí (vyváželo se např. až do Austrálie). Do vedení firmy se prosazovali synové Karla Singra. Arnošt Singer byl prokuristou a od roku 1929 společníkem svého otce. V roce 1934 však zemřel a jeho povinnosti převzal další syn Bedřich Singer. Za války byla firma jako židovská arizována – získala ji německá rodina bratří Pfeifferů. Bedřich Singer uprchl před okupací do Chile, ale jeho rodina včetně zakladatele podniku Karla Singra byla vyvražděna v plynových komorách v Osvětimi. Po válce se Bedřich Singer vrátil, ale znárodnění v roce 1948 znamenalo pro podnik definitivní konec.

The First Karel Singer Vizovice Distillery

In 1895 Karel Singer bought the 'estate' distillery, a large-scale business with centuries of tradition, and named it the 'First Karel Singer Vizovice Distillery'. In 1900 Singer won a medal at the Paris Exhibition and despite growing competition, he managed to maintain the company's status as a local market leader throughout the last years of the monarchy and in the inter-war years. Singer's 'Wallachian slivovice' and 'medicinal borovička' (juniper spirit) gained a nationwide reputation throughout pre-war Czechoslovakia and, in the 1930s, also abroad (the spirits were exported as far away as Australia). Singer's two sons also made names for themselves in the company. Arnošt Singer was the head agent, and in 1929 he became a partner of his father. When he died, in 1934, his duties were taken over by his brother Bedřich. During the war the company was confiscated as Jewish property and handed to the German Pfeiffer brothers. Bedřich Singer managed to escape the occupation and fled to Chile, but the rest of the family, including the founder Karel Singer, were murdered at Auschwitz. After the war Bedřich returned to Czechoslovakia, but the wave of nationalizations in 1948 sounded the final death knell for the company.

INDUSTRIAL PRODUCTION OF SLIVOVICE AND ITS JOURNEY THROUGHOUT THE WORLD

ARCHIV R. JELÍNEK

ARCHIV R. JELÍNEK

LA PRODUCTION INDUSTRIELLE DE L'EAU-DE-VIE DE PRUNE ET SON VOYAGE DANS LE MONDE

La première distillerie de Karel Singer à Vizovice

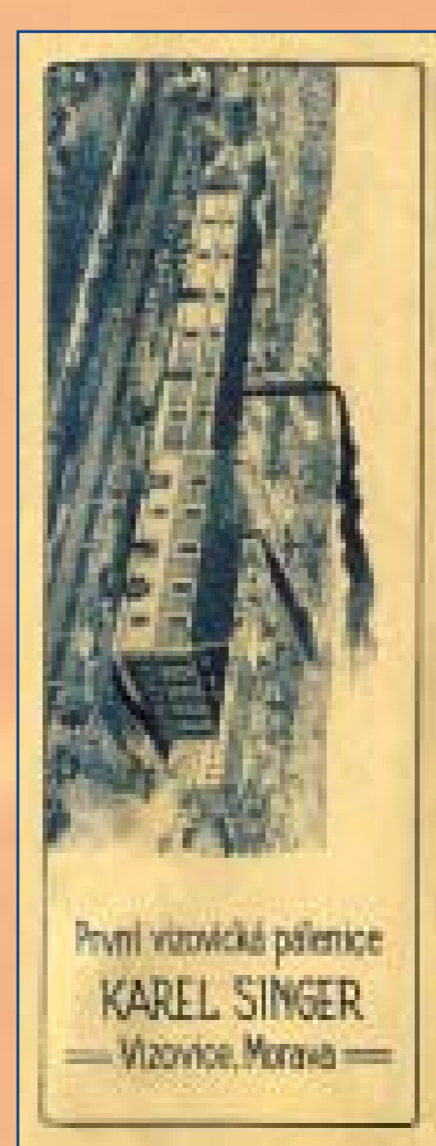
En achetant ce qu'on appelle la distillerie «seigneuriale» en 1895, Karel Singer a acquis une entreprise d'une tradition centenaire et d'une capacité considérable, laquelle a produit «La première distillerie de Karel Singer à Vizovice». Déjà en 1900, elle a obtenu la médaille à l'exposition de Paris et malgré la venue des firmes concurrentes, elle a maintenu la position du leader dans la ville tant à la fin de la monarchie qu'au début de la première république (1918–1938). «L'eau-de-vie de prune de Valachie morave» de Singer et «la genièvre médicinale» étaient connues dans toute la Tchécoslovaquie d'avant-guerre et aussi à l'étranger depuis les années 30 (on les exportait par exemple jusqu'en Australie). Les fils de Karel Singer se sont imposés dans la direction de la firme. Arnošt Singer a été le fondé de pouvoir et l'associé de son père à partir de 1929. Il est décédé en 1934 et l'autre fils Bedřich Singer a repris ses obligations. Pendant la guerre, la firme a été confisquée comme étant juive – la famille allemande des frères Pfeiffer l'a acquise. Devant l'occupation, Bedřich Singer a fui vers le Chili, mais sa famille, y compris le fondateur de l'entreprise Karel Singer, a été massacrée dans les chambres à gaz à Auschwitz. Après la guerre, Bedřich Singer est rentré, mais la nationalisation en 1948 a mis définitivement fin à son entreprise.

ARCHIV R. JELÍNEK

ARCHIV R. JELÍNEK

ARCHIV R. JELÍNEK

ARCHIV R. JELÍNEK

ARCHIV R. JELÍNEK

Zikmund Jelínek – zakladatel tradice

Zakladatel slavného rodu pálníků Zikmund Jelínek se ve Vizovicích objevil v roce 1882 spolu se svým otcem Jakubem Jelínkem, obchodníkem a pálníkem z Luhačovic. Jakub Jelínek si pronajal Eichenovu „panskou“ pálenici, syn Zikmund byl jejím ředitelem. Samostatným nájemcem byl Zikmund Jelínek od roku 1886 (zřejmě až do roku 1890). Nabytých zkušeností využil k založení prvního konkurenčního podniku této „panské“ pálenice roku 1891. Od počátku 20. století Zikmund Jelínek sbíral mnohá ocenění na domácích výstavách, kolem roku 1910 se jeho podnik vyrábějící především slivovici a borovičku označuje jako velkopálenice. V roce 1919 předal prosperující podnik svým synům Rudolfovi a Vladimírovi Jelínkovým a odešel na odpočinek do svého olomouckého domu, kde v roce 1937 zemřel.

ARCHIV R. JELÍNEK

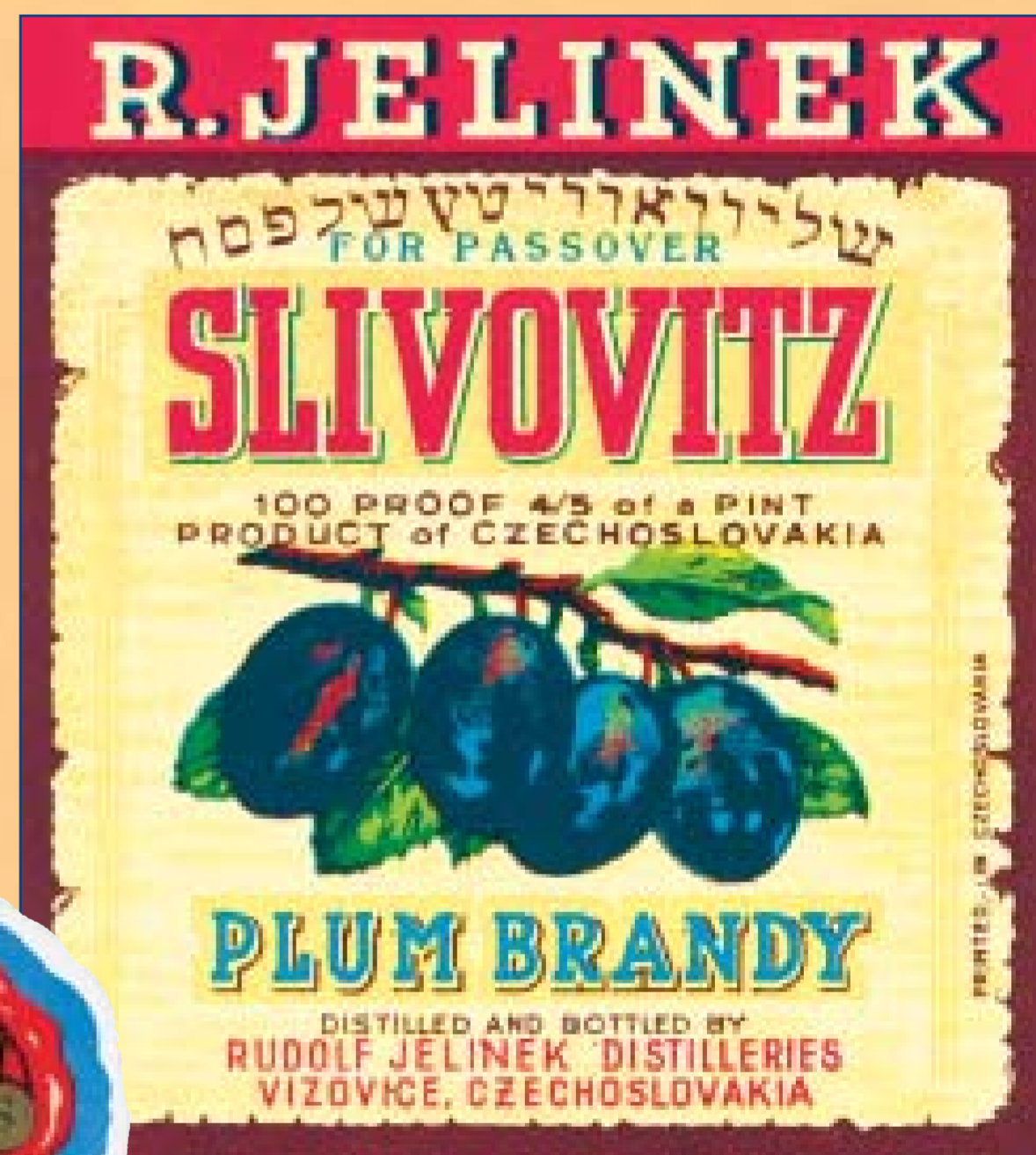

Zikmund Jelínek – founder of a tradition

Zikmund Jelínek, the founder of the famous distilling dynasty, entered the scene in Vizovice in 1882 together with his father Jakub Jelínek, a merchant and distiller from nearby Luhačovice. Jakub Jelínek rented Eichen's 'estate' distillery and installed his son Zikmund as the manager. Zikmund himself was the leaseholder between 1886 and 1890. He used his experience of managing the business to set up the first competitor for the estate distillery in 1891. In the early 20th century Zikmund Jelínek was awarded numerous prizes at exhibitions throughout the country, and in 1910 the distillery, which made mainly slivovice and juniper spirit, was categorized as a 'large-scale distillery'. In 1919 Zikmund handed over control of the prospering business to his sons Rudolf and Vladimír, and went into retirement at his home in Olomouc, where he died in 1937.

ARCHIV R. JELÍNEK

ARCHIV R. JELÍNEK

Zikmund Jelínek – fondateur de la tradition

Zikmund Jelínek, fondateur de la famille célèbre des distillateurs, a apparu à Vizovice en 1882 ensemble avec son père Jakub Jelínek, commerçant et distillateur de Luhačovice. Jakub Jelínek a loué la distillerie «seigneuriale» d'Eichen, son fils Zikmund était le directeur. Zikmund Jelínek a été le locataire indépendant depuis 1886 (vraisemblablement jusqu'en 1890). Il a mis en valeur les expériences acquises pour fonder la première entreprise concurrente à cette «distillerie seigneuriale» de l'année 1891. Dès le début du 20ème siècle, Zikmund Jelínek a reçu beaucoup de prix dans les expositions nationales, vers 1910, son entreprise, fabriquant surtout l'eau-de-vie de prune et la genièvre, est considérée comme une grande distillerie. En 1919, il a transféré l'entreprise prospérant à ses fils, Rudolf et Vladimír Jelínek, et est parti se reposer dans sa maison d'Olomouc, où il est mort en 1937.

ARCHIV R. JELÍNEK

RAZOV (Rolnický akciový závod ovocnářský Vizovice)

Úspěchy Zikmunda Jelínka a Karla Singra přiměly v roce 1894 místní rolníky k založení vlastní pálenice ve formě akciové společnosti. Do čela úsilí se postavil Hospodářský spolek a majitel velkostatku baron Rudolf Stillfried. Úspěšná přesvědčovací kampaň získala dostatečné množství akcionářů, a tak se mohlo začít s výstavbou továrny za městem u silnice k Zádveřicím. Nový podnik dostal název Rolnický akciový závod ovocnářský Vizovice (RAZOV) a jeho úspěch byl okamžitý. Už v letech 1895 a 1896 získaly jeho výrobky ocenění na národopisné výstavě v Praze a na výstavách v Brémách a Berlíně. Počáteční investice však podnik značně vyčerpaly, a tak už v roce 1898 akciová společnost krachuje a podnik je prodán do soukromých rukou (Josef Čižmář 1898–1907, Emil Kopecký 1907–1921). Noví majitelé nadále užívali cenou obchodní známku RAZOV. V roce 1921 koupili razovskou pálenici bratři Jelínkové.

ARCHIV R. JELÍNEK

PRŮMYSLOVÁ VÝROBA SLIVOVICE A JEJÍ CESTA DO SVĚTA

INDUSTRIAL PRODUCTION OF SLIVOVICE AND ITS JOURNEY THROUGHOUT THE WORLD

LA PRODUCTION INDUSTRIELLE DE L'EAU-DE-VIE DE PRUNE ET SON VOYAGE DANS LE MONDE

RAZOV (Vizovice Farmers' Fruit Corporation)

In 1894, the success enjoyed by Zikmund Jelínek and Karel Singer led local farmers to set up their own distillery as a public corporation with share capital. The major founders were the Agricultural Association and the owner of the estate, Baron Rudolf Stillfried. Thanks to a successful recruitment campaign, the founders gained a sufficient number of shareholders and work began on a plant outside Vizovice on the road to Zádveřice. The company was named RAZOV (the Vizovice Farmers' Fruit Corporation) and scored an immediate success. In 1895 and 1896 the corporation's products won awards at the National Exhibition in Prague and at exhibitions in Bremen and Berlin. However the necessary initial investments eventually proved too big for the corporation, which went bankrupt in 1898 and was sold as a private company (owned by Josef Čižmář in 1898–1907 and Emil Kopecký in 1907–1921). The new owners continued to use the valuable RAZOV brand name. In 1921 the distillery was bought by the Jelínek brothers.

RAZOV (Etablissement pomologique et agricole à actions à Vizovice)

En 1894, les succès de Zikmund Jelínek et Karel Singer ont conduit les agriculteurs locaux à fonder leur propre distillerie sous forme de société anonyme. A la tête de cette entreprise se trouvaient l'Association économique et le propriétaire du grand domaine, le baron Rudolf Stillfried. La campagne de persuasion réussie a acquis un nombre suffisant d'actionnaires et on pouvait entamer la construction de l'usine derrière la ville près de la route allant vers Zádveřice. La nouvelle entreprise a reçu le nom d'Etablissement pomologique et agricole à actions à Vizovice (RAZOV) et son succès a été immédiat. Dès les années 1895 et 1896, ses produits ont reçu le prix à l'exposition ethnographique de Prague et aux expositions de Brême et de Berlin. Toutefois, les investissements initiaux ont considérablement épuisé l'entreprise et déjà en 1898, la société anonyme fait faillite et l'entreprise est vendue aux privés (Josef Čižmář 1898–1907, Emil Kopecký 1907–1921). Les nouveaux propriétaires ont continué à utiliser la marque commerciale précieuse de RAZOV. En 1921, la distillerie de Razov des a été achetée par les frères Jelínek.

ARCHIV R. JELÍNEK

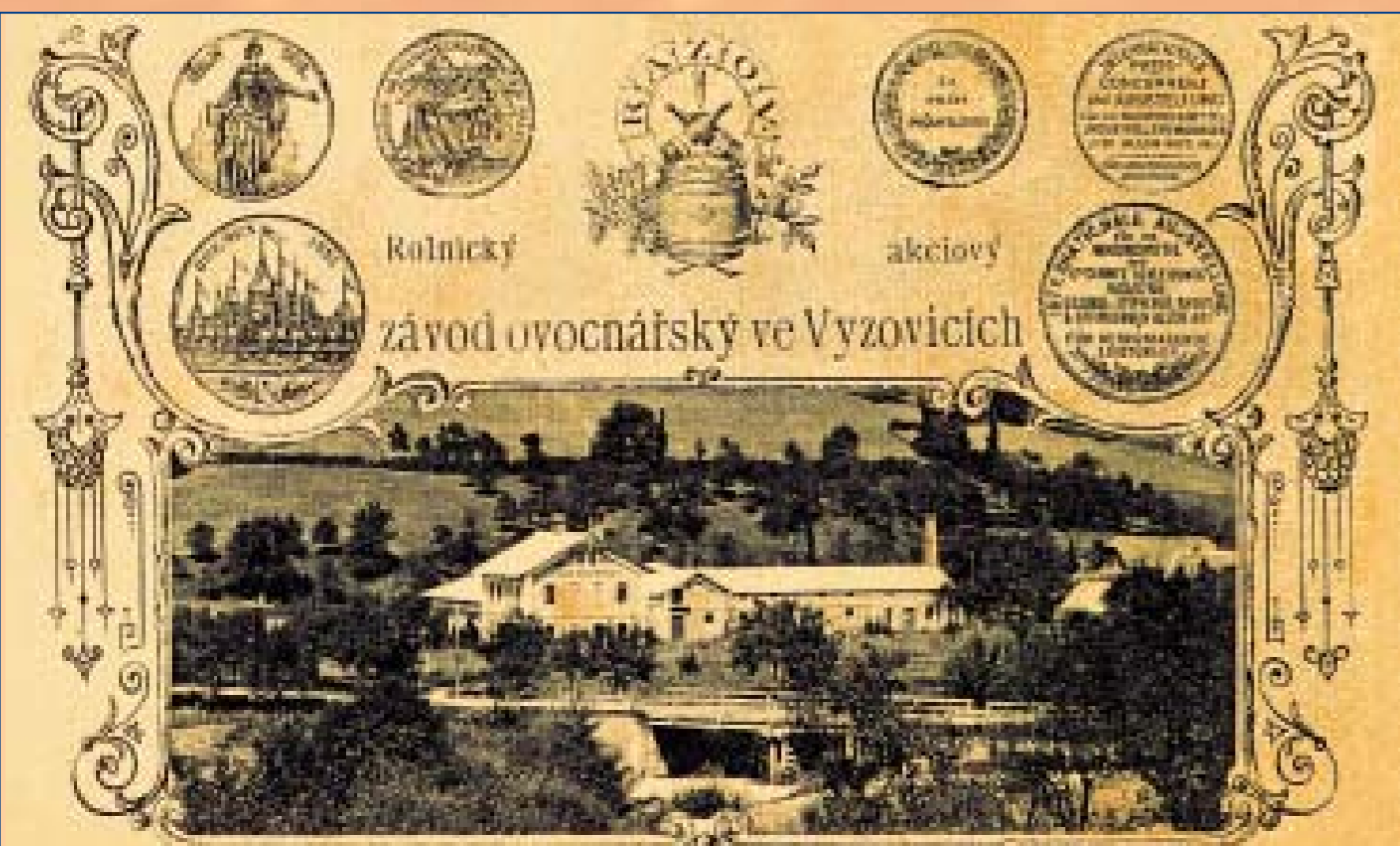
ARCHIV R. JELÍNEK

ARCHIV R. JELÍNEK

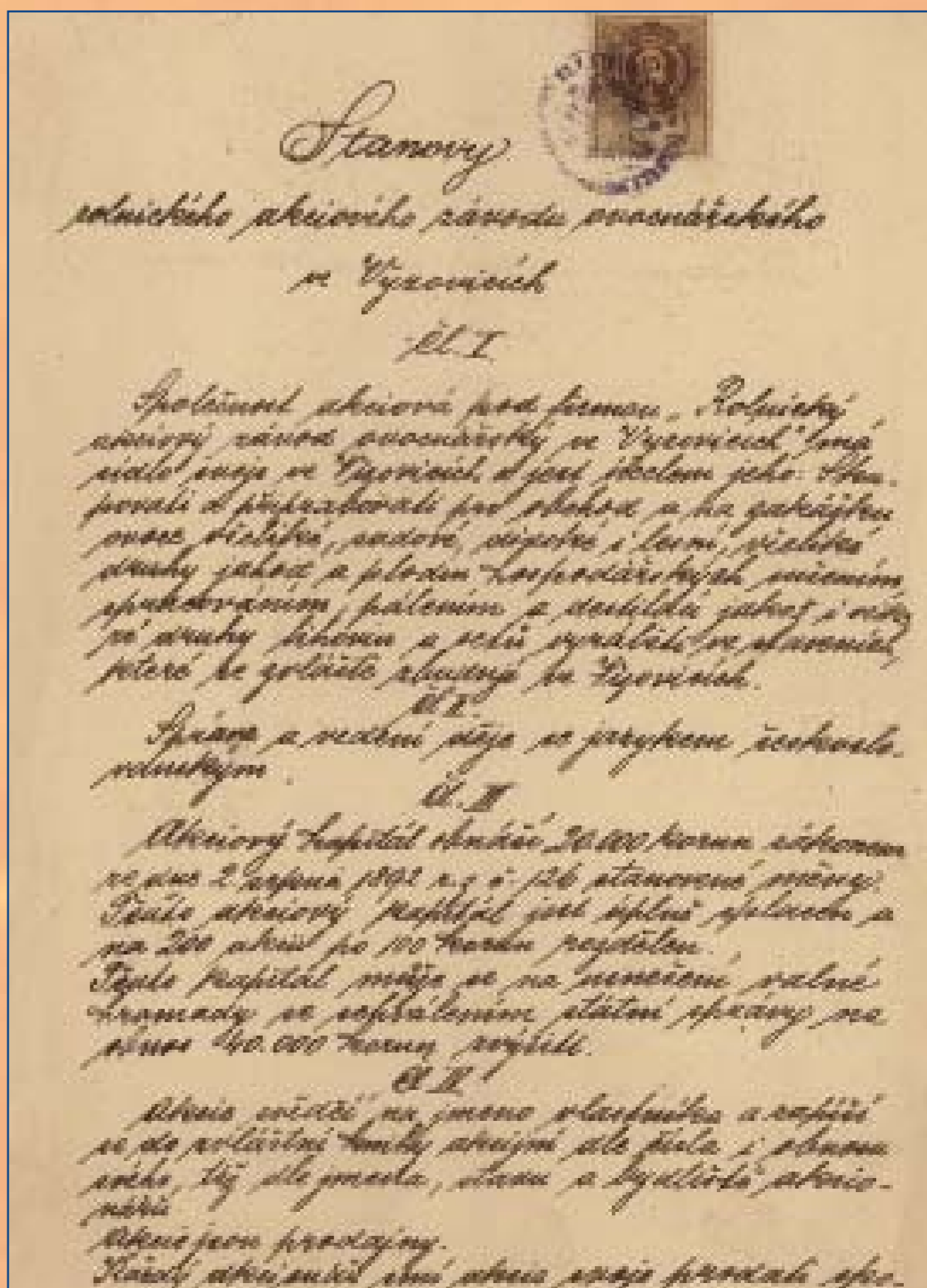

ARCHIV R. JELÍNEK

ARCHIV R. JELÍNEK

Vlastní výroba pravé slivovice, borovičky, a borůvkové vína

Ostatní menší pálenice

Ovocnářská tradice Vizovic a úspěchy větších podniků (JELÍNEK, SINGER, RAZOV) podněcovaly další živnostníky k pokusům o zřízení pálenic. Nejúspěšnější z nich byl Mořic Weiss, který svůj podnik založil v roce 1902 v sousedství Jelínkovy pálenice. Kolem roku 1910 odkoupil od Z. Jelínka jeho provoz za Chrastěšovskou ulicí. Po smrti zakladatele v roce 1927 podnik provozovali jeho synové Josef a Rudolf pod názvem Josef Weiss a spol. Za druhé světové války byl podnik okupanty zlikvidován. K relativně úspěšným menším firmám patřily také podniky Jana Háby (zal. 1912), Františka Kalendy (zal. 1914), Jana Kalendy (zal. 1924), Josefa Bajera (zal. 1927) a Antonína Kalendy (zal. 1931). Mnohé další drobné podniky rychle vznikaly a zanikaly.

Other smaller distilleries

The fruit-growing tradition of the Vizovice area and the successes of large companies (JELÍNEK, SINGER, RAZOV) inspired others to set up distilleries. The most successful of these entrepreneurs was Mořic Weiss, who founded his company in 1902 near the Jelínek plant. Around 1910 Weiss bought Zdeněk Jelínek's plant off Chrastěšovská Road. After Mořic's death in 1927, the company was taken over by his sons Josef and Rudolf and traded as Josef Weiss & Co. During the Second World War the plant was destroyed by the Nazis. Among the other relatively successful smaller firms were those belonging to Jan Hába (est. 1912), František Kalenda (est. 1914), Jan Kalenda (est. 1924), Josef Bajer (est. 1927), and Antonín Kalenda (est. 1931). Many other small distilling businesses went bankrupt soon after their foundation.

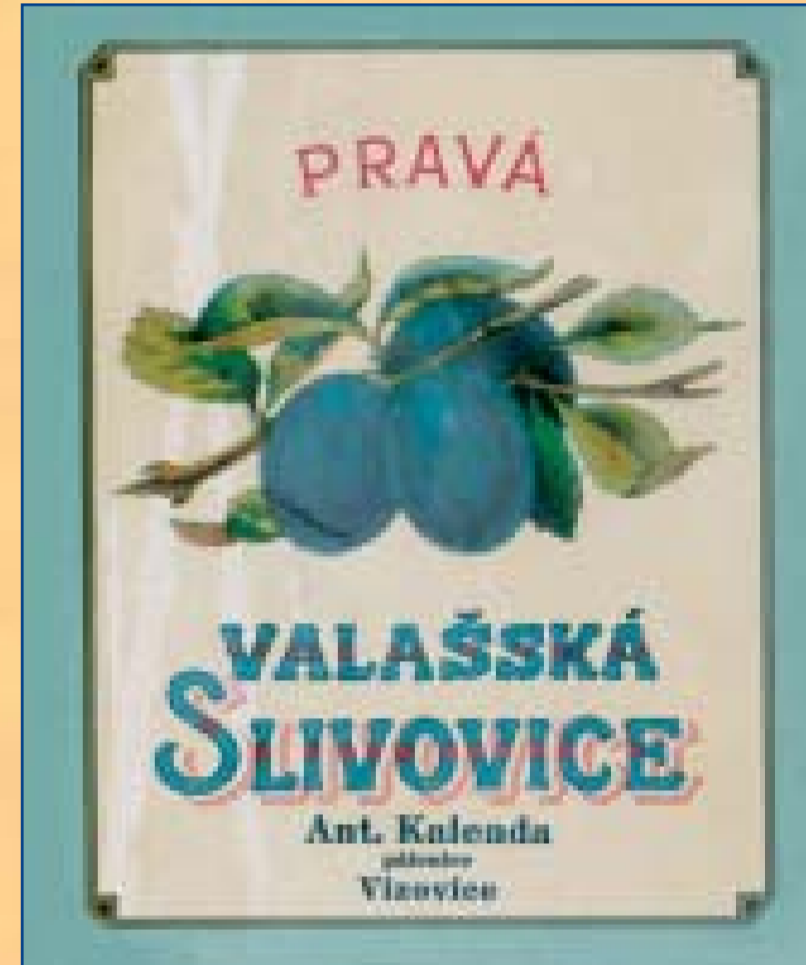
ARCHIV R. JELÍNEK

ARCHIV R. JELÍNEK

ARCHIV PÁLENICE BUBLÍK

ARCHIV R. JELÍNEK

Les autres plus petites distilleries

La tradition pomologique de Vizovice et les succès de grandes entreprises (JELÍNEK, SINGER, RAZOV) ont incité les autres artisans à tenter la création des distilleries. Mořic Weiss, un des plus grands artisans ayant réussi, a fondé son entreprise en 1902 dans le voisinage de la distillerie de Jelínek. Vers l'année 1910, il a acheté de Z. Jelínek l'exploitation derrière la rue Chrastěšovská. A la mort du fondateur, en 1927, l'entreprise a été exploitée par ses fils Josef et Rudolf sous nom de Josef Weiss et cie. Pendant la deuxième guerre mondiale, l'entreprise a été liquidée par les occupants. L'entreprise de Jan Hába (fondée en 1912), de František Kalenda (fondée en 1914), de Jan Kalenda (fondée en 1924), de Josef Bajer (fondée en 1927) et d'Antonín Kalenda (fondée en 1931) faisaient aussi partie parmi les plus petites firmes relativement réussies. Beaucoup d'autres petites entreprises ont été créées et dissolues rapidement.

ARCHIV R. JELÍNEK

JOSEF WEISS,

pálenice pravé slivovice, borovičky, mlátovice a koňaku
ve Vyzovicích (Morava).

Telegramy: „Weiss Vyzovice“.
Čekové kóty poštovní spojitostí: č. 417 679.

Ve Vyzovicích, dne 23. XI. 1908. - 1908
Morava.

Pan Antonín Slováček, Hotelier, Loco.

Za laskavě mi panem B. Segetou udělený rozkaz děkuje, račteš nižeji účet přijmouti, jehožte obnos korun 57.06, mi laskavě k dobru připsati račteš.

Deporuje se i na dále do Vaší ctěné přízně, ujišťuji Vás nejsolidnějši obsluhou a znamenám v dokonale účtě

ÚČET.

Josef Weiss.

Fol. 543

Zaslal jsem Vám

na Vaš ct. rozkaz, účet a nebezpečí dráhou

J. W. Litrů		Splatno a šalovatelná ve Vyzovicích, Lhůta 4 měs. anebo za hotové 2%, srážka.		Cena		Obnos	
		K	h	K	h	Korun	h
707	58.4			84		49.06	
						8.--	
						K. 57.06	
						S. E. u. C.	

Na odůvodnění reklamace bývá obilí
Po uplynutí lhůty platběv

Rudolf Jelínek (20. 6. 1892 – 29. 9. 1944)

V roce 1919 bratři Rudolf a Vladimír Jelínkové převzali podnik po otci a nazvali jej Zikmunda Jelínka synové. Nedlouho poté (1921) koupili od Emila Kopeckého pálenici na Razově, která měla díky své poloze za městem největší perspektivu příštího rozvoje a kromě toho byla spojená s ceněnou značkou RAZOV. Firma se ve dvacátých letech zdatně rozvíjela – získala zastoupení v Praze a v roce 1923 licenci na výrobu francouzských koňaků (Denis, Mounié & Co., Roullet & Co.). V roce 1926 se bratři rozešli a Rudolf Jelínek dále provozoval firmu pod svým jménem. Klíčovým úspěchem bylo zahájení výroby a vývozu košer destilátů (zejména slivovice) do USA a západní Evropy v roce 1934. Do roku 1938 se Rudolf Jelínek stal druhým největším světovým vývozcem destilátů do Spojených států amerických. Za války byl podnik arizován nacistou Ernstem Gabrielem, sám Rudolf Jelínek s manželkou zahynul v Osvětimi. Druhou světovou válku přežili oba synové Zdeněk a Jiří. Dědic otcova talentu Zdeněk Jelínek zemřel už roku 1946 na tuberkulózu, kterou si nemohl v ilegalitě léčit. Přesto se podařilo obnovit vývoz do zámoří. V roce 1948 byla firma znárodněna a její poslední majitel Jiří Jelínek zemřel v roce 1990 v USA. Od roku 1999 je majitelem firmy společnost MORAVIA holding, a.s., které se úspěšně podařilo navázat na její dřívější slávu.

ARCHIV R. JELÍNEK

Rudolf Jelínek (20. 6. 1892 – 29. 9. 1944)

In 1919 the brothers Rudolf and Vladimír Jelínek took over the company from their father and renamed it 'Sons of Zikmund Jelínek'. Soon afterwards, in 1921, they bought the RAZOV distillery from Emil Kopecký. The new acquisition was located outside the town and thus offered the best potential for future expansion, and the RAZOV brand name was a highly valuable asset. During the 1920s the company expanded rapidly, setting up sales representation in Prague and in 1923 gaining the licence for the production of French brandies (Denis, Mounié & Co., Roullet & Co.). In 1926 the brothers went their separate ways and Rudolf Jelínek continued to run the company under his own name. He scored a key success with the launch of the manufacture and export of kosher spirits (especially slivovice) to the USA and Western Europe in 1934. By 1938 Rudolf Jelínek had become the second biggest exporter of spirits to the USA. During the war the company was confiscated by the Nazi Ernst Gabriel, and both Rudolf and his wife died at Auschwitz. Both of their sons, Zdeněk and Jiří, survived the Second World War, but Zdeněk, who had inherited his father's talents, died in 1946 from tuberculosis which could not be properly treated because he was in hiding. Despite these serious setbacks, the company once again began to export its goods overseas. In 1948, however, the business was nationalized and its last owner, Jiří Jelínek, died in the USA in 1990. Since 1999 the company has been owned by MORAVIA Holding, a.s., whose management has succeeded in restoring the Jelínek brand to its former glory.

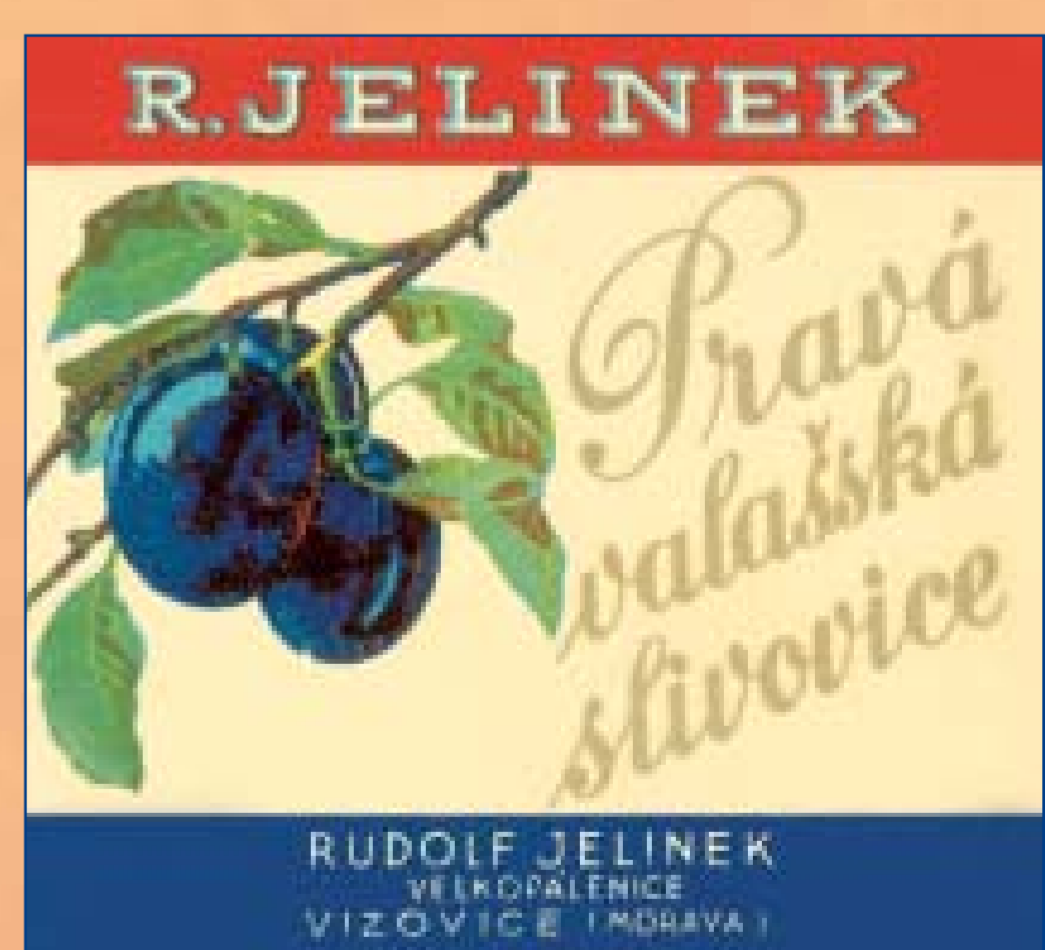
Rudolf Jelínek (20. 6. 1892 – 29. 9. 1944)

En 1919, les frères Rudolf et Vladimír Jelínek ont repris l'entreprise de leur père et l'ont appelée Zikmund Jelínek et frères. Quelque temps après (1921), ils ont acheté d'Emil Kopecký la distillerie à RAZOV, laquelle avait la plus grande perspective du développement futur grâce à sa position derrière la ville et elle était en plus liée à la marque précieuse de RAZOV. La firme s'est considérablement développée dans les années vingt – elle a eu une représentation à Prague et en 1923, une licence dans la production des cognacs français (Denis, Mounié & Co., Roullet & Co.). En 1926, les frères se sont séparés et Rudolf Jelínek a ensuite exploité la firme sous son nom. La clé de la réussite a été le commencement de la production et de l'exportation des distillats kascher (surtout de l'eau-de-vie de prune) vers les Etats-Unis et l'Europe occidentale en 1934. Jusqu'en 1938, la marque Rudolf Jelínek est devenue le deuxième plus grand exportateur mondial des distillats vers les Etats-Unis. Pendant la guerre, l'entreprise a été confisquée par le nazi Ernst Gabriel, Rudolf Jelínek lui-même et son épouse sont morts à Auschwitz. Leurs deux fils Zdeněk et Jiří ont survécu la deuxième guerre mondiale. Zdeněk Jelínek, héritier du talent de son père, est décédé en 1946 suite à la tuberculose, qu'il n'a pas pu soigner dans la clandestinité. Néanmoins, on est parvenu à renouveler l'exportation dans les pays d'outre-mer. La firme a été nationalisée en 1948 et son dernier propriétaire, Jiří Jelínek, est décédé en 1990 aux Etats-Unis.

Depuis 1999, le propriétaire de la firme est la société MORAVIA holding, S. A., laquelle est parvenue à renouer avec son ancienne gloire.

ARCHIV R. JELÍNEK

ARCHIV R. JELÍNEK
ARCHIV R. JELÍNEK

